

šol. leto 2013/14, št. 2

ŠPASN

*"Priatelj je oseba, s katero si upaš biti tak,
kakršen si."
Pam Brown*

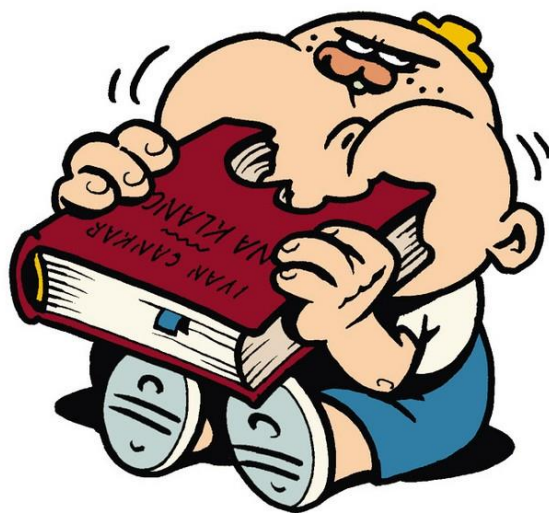
Pozdravljeni v prvi številki revije Špasn v letu 2014.

Čeprav smo v novo leto že vstopili pred skoraj dvema mesecema, vam novinarji Špasna želimo: veliko uspeha v šoli ter na drugih področjih pa tudi obilo zdravja, ljubezni in sreče.

Kot v prejšnji vam bomo tudi v tej številki predstavili zanimive dogodke, ki so se dogajali v šoli, sledi pa še nekaj zanimivosti.

Seveda pa nismo pozabili tudi na kotichek za smeh ter horoskop po kitajsko, ki ga boste zagotovo z zanimanjem prebrali.

Ekipa šolskih novinarjev vam želi obilo zabave ob prebiranju naših prispevkov.

Klara Sevcnikar

USTVARILI SMO SUPER VZDUŠJE

10. decembra se je na Osnovni šoli Blaža Arniča Luče odvijal skupni roditeljski sestanek. Nastopili smo vsi učenci šole, učenci iz podružnične šole ter malčki iz vrtca. Sestanek je bil namenjen staršem, da bi še bolj spoznali vsak razred posebej.

Za začetek so pevke šolskega zbora zapele šolsko himno, nato pa je še ravnateljica pozdravila starše in jim predstavila novosti.

Prvi so na vrsto prišli najmlajši, in sicer otroci iz vrtca. Zapeli so lepo pesmico in zaplesali umirjen zimski ples. Na odru so se jim še ob spremljavi koračnice pridružili prvošolci. Vsi skupaj so zapeli pesmico, ki je govorila o škratih. Vrtec je odšel iz odra in prvošolci so se predstavili še s duhovito deklamirano pesmijo.

Na oder so prišli otroci iz vrtca Solčava in že ob prihodu so z deklamirali pesmico. Nato so zapeli in zaplesali še eno pesem. Sledili so jim učenci iz podružnice. Najprej so zapeli himno Solčave, z drugo pesmijo pa so nas popeljali na izlet.

Kot naslednji smo bili na vrsti najstarejši na šoli, in to je deveti razred. Na oder smo prišli ob spremljavi harmonike. V devetem razredu nas igra kar osem ta instrument. Naš del sta povezovala Natalija in Domen, zahvalila sta se tudi za vse kupljene venčke in vizitke. Nato smo nadaljevali z našo glasbeno točko, in sicer s pesmijo S teboj od Modrijanov. Za konec pa smo ponovili pesem s kozarci iz predaje ključa.

Sledili so nam četrtošolci. Predstavili so se nam s pesmijo o snežinkah in zraven igrali na številne instrumente.

Za njimi so na oder prišli sedmošolci. Na zelo zanimiv način so povedali svoje dogodivščine od prvega do sedmega razreda, Lucija je zapela ob spremljave Maje na klavirju, za konec pa so še vsi ob spremljavi harmonike zapeli Malo, malo še od Gadov.

Na oder so prišli tretji razred z zelo zanimivo deklamirano pesmijo. S to pesmico so na kratko predstavili razred. Na koncu pa so še zaplesali in Meta je zaigrala eno pesem na citre.

Kot naslednji so na oder prišli osmošolci. Pripravili so skeč o vsem mogočem. Od roditeljskega sestanka, učenja, do kazenskih ukrepov staršev, ko vidijo ocene in podobno. Povedali so tudi, zakaj je lepo biti otrok in zakaj ne.

Sledili so jim učenci šestega razreda. Tudi oni so pripravili skeč, vendar so ti v njem pokazali, kako se imajo med poukom. Nadaljevali so z glasbeno točko, in sicer sta dve učenki igrali na violino, eden učenec na kitaro, ostali pa so peli. Za konec so še vsi eno zapeli ob harmoniki.

Njim so sledili učenci petega razreda. Zaplesali so dva plesa, enega na pesem Cela ulica nori.

Za njimi so na oder prišli drugi razred. Bili so zelo lepo oblečeni. Najprej so zdeklamirali pesem, nato pa so odplesali zelo prikupen ples.

Za nastopajočimi je besedo znova dobila ravnateljica Andreja Urh. Povedala je, da lahko starši kupijo izdelke, ki so jih naredili učenci in prispevajo v šolski sklad. Čisto na koncu pa so pevke še zapele in s tem se je zaključil program.

Starši so bili mnenja, da smo se odlično odrezali. Zdaj nas starši bolje poznajo po razredih.

Janja Slapnik

POLICIST LEON

V torek, 17. 12. 2013, nas je v šoli obiskal policist Andrej Šumah. V šolo je prišel z namenom, da nas seznani, kako pravilno ravnati s pirotehniko, saj se je bližal božično-novoletni čas. Opozoril nas je, kakšne so lahko posledice nepravilne uporabe pirotehniko ter da če nas zalotijo med uporabo teh sredstev v času, ko to ni dovoljeno, moramo plačati kazen oz. to storijo naši starši. Povedal nam je tudi, da pirotehniko razdelimo na 5 stopenj. To so:

- 1. stopnja: bengalske vžigalice (raznih barv), pokajoče vžigalice, pokajoči vložki za cigarete, amorces za otroške pištole, konfeti-bombice, pokajoče žabice, pokajoči bomboni, pasje bombice, pokajoči zamaški, vžigalice z zlatim ali srebrnim dežjem, naboji, ki eksplodirajo pod nogami, pokajoči trakovi in male petarde ter drugi podobni izdelki;
- 2. stopnja: izdelki za male ognjemete, petarde, rimske svečke, majhna ognjemetna kolesa, ognjemetne baterije, fontane, bengalične bakle, bengalične svečke, topovski streli in druge;
- 3. stopnja: izdelki za srednje ognjemete, srednje veliki ognjemetni, izdelki za javne prireditve;
- 4. stopnja: izdelki za velike ognjemete, veliki ognjemetni izdelki za javne prireditve;
- 5. stopnja: pirotehnični izdelki razreda 5 se glede na stopnjo nevarnosti razvrstijo v podrazreda T1 in T2. K pirotehničnim izdelkom za tehnične namene spadajo predvsem izdelki, ki so namenjeni za reševanje ljudi, prevoz izdelkov, ki se uporabljajo v meteorologiji ali naj bi služili kot pripomoček pri delu, sredstvo za signaliziranje nesreč, sredstva za varstvo rastlin ali uničevanje škodljivcev ter v izobraževalne in športne namene. K tem izdelkom spadajo tudi pokajoči zamaški.

Klara Sevčnikar in Natalija Pečovnik

NOVOLETNI ŽUR

Kot vsako leto smo tudi letos devetošolci organizirali novoletni žur, ki je potekal 24. 12. 2013 v jedilnici naše šole.

Zjutraj so bili učenci od 1. do 8. razreda z razredniki, po malici pa so se nam pridružili v jedilnici, kjer smo devetošolci izvedli kratek program. Na začetku je mladinski pevski zbor zapel Si njaj, njaj, nato smo devetošolci ob spremljavi benda zapeli pesem Daj mi poljub in prebrali novoletne misli. Nastopali so tudi drugošolčki oz. snežinke, ki so zaplesale, za konec pa je Klara Sevčnikar solo zapela pesem Last Christmas ob spremljavi klavirja, ki ga je igrala Špela Zamernik. Povezovalka cele prireditve je bila Natalija Pečovnik. Na ta praznično obarvan dan so bili prvošolčki sprejeti v šolsko skupnost in na koncu se je od nas poslovila še gospa Meta Mlačnik, ki je na naši šoli preživela vrsto let. Za tem je sledil srečelov, ki je potekal v telovadnici. Srečke so bile razdeljene na dva dela. En del je bil za predmetno, drugi pa za razredno stopnjo. Srečk je bilo 317. Glavna nagrada je bila koza Marjetka, ki jo je zadel Žiga Ošep iz 8. razreda. Sledil je ples, ki je trajal do enajste ure. Devetošolci smo prodajali kokice, mafine in sok. Ker pa smo radodarni, so bile glasbene želje letos zastonj.

Upamo, da ste na srečelovu zadeli lepe nagrade in se zabavali tako kot mi.

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

DEVETOŠOLCI OB BRANJU NOVOLETIH ŽELJA

NASTOPANJE SNEŽINK oz. DRUGOŠOLCEV

SPREJEM PRVOŠOLCEV

PRODAJA SREČK, KOKIC, SOKA IN MAFINOV

KLARA SEVČNIKAR OB SPREMLJAVI KARMEN ZAMERNIK NA KLAVIRJU

Vesna Tkavc in Ines Germelj

INTERVJU Z METO MLAČNIK

Gospa Meta Mlačnik nas je uradno zapustila tik pred novoletnimi prazniki. Na Osnovni šoli Luče je bila zaposlena kot svetovalna delavka, vendar pa je priskočila velikokrat na pomoč ob odsotnosti drugih učiteljic ali učiteljev. Ker je bila na naši šoli dolga leta in je veliko pripomogla k utripu lučke šole, smo se učenci novinarskega krožka odločili, da jo še malo povprašamo o spominih, ki so ji ostali na našo šolo.

Ali ste delali še na kakšni drugi šoli kot na Osnovni šoli Blaža Arniča Luče?

Svojo službeno pot sem začela na OŠ Mozirje kot delavka v vrtcu, po dokončanem študiju pa sem delala na OŠ Ljubno in OŠ Luče, na vsaki po polovični delovni čas.

Na kateri osnovni šoli ste se kot učiteljica najboljše počutili?

Prav gotovo sem se najboljše počutila na OŠ Luče, zato ker sem poznala šolo in sodelavke. Slabše pa je bilo na Ljubnem, kajti nisem poznala šole in nisem vedela, kaj sploh pričakujejo od mene. Bilo mi je veliko težje in tudi hkrati neprijetno oziroma nerodno.

Kaj vam je najbolj ostalo v spominu ob vseh teh letih delovanja na osnovni šoli?

Teh dogodkov je bilo ogromno, vendar pa sem najlepše trenutke doživljala z razredi, ki sem jim bila razredničarka. Najlepše presenečenje pa sem tudi doživela, ko so me sodelavke presenetile za petdeset let, tega dogodka se bom spominjala vse življenje.

Na kateri šoli ste delali najdlje in koliko časa?

Najdlje sem delala na OŠ Luče, in to je bilo 27 let. Kljub temu da sem najstarejša, pa nimam največ delovne dobe.

Ali ste se zelo navezali na vaše učence, ki ste jim kakor koli pomagali?

Najbolj sem se navezala na učence, ki sem jim bila razredničarka in ki sem jim veliko pomagala v zvezi z učnimi težavami, vendar pa sem največ stikov ohranila z učenci, ki sem jim pomagala zaradi vzgojnih problemov, s tistimi se še sedaj največ družim.

Ali ste radi opravljali delo razredničarke in kolikim generacijam ste bili razredničarka?

Delo razredničarke sem opravljala zelo rada. Z učenci smo se zelo navezali, ker sem bila razrednik takšnim učencem, ki so radi nagajali in sem večkrat morala povzdigniti glas. Kljub nagajivosti pa smo vselej rešili napake in smo bili na koncu vsi dobre volje.

Ali se še razumete z starejšimi generacijami, ki ste jih učili oziroma ste jim pomagali kot svetovalna delavka?

S starejšimi generacijami učencev se ne družimo, ampak ob srečanju se vedno pozdravimo, vendar se ne pogovarjamo veliko.

S katero učiteljico ste se najbolj navezali v vseh letih delovanja?

Z vsemi učiteljicami sem se zelo dobro razumela, tako da ne morem prav izpostaviti, s katero sem se dobro razumela in s katero se nisem. Vse smo postale dobre prijateljice tako v šoli kot tudi izven nje.

Kako boste preživljali čas sedaj, ko ste v pokoju?

Sigurno bom veliko hodila v toplice in v hribe, prebrala pa bom tudi kakšno knjigo. Rada bi tudi veliko potovala in hodila na morje. Drugače pa bi rada predvsem uživala to obdobje. Moram pa tudi priznati, da bom pogrešala šolo in učence, prav zato se bom večkrat na šolo prav rada vrnila.

Lenart Prelesnik in Simon Klemenšek

ALI VSI OTROCI POZNAJO BOŽIČKA?

Božič pri nas velja za tradicionalno družinski praznik, ki je posvečen druženju, veselju in širjenju miru. Sicer velja za krščanski praznik, a ga načeloma praznujejo vse verske skupnosti ter tudi tisti, ki ne pripadajo nobenemu verskemu prepričanju. Da se bo praznoval 25. decembra, je določil že v 4. stoletju papež. Je simbol praznovanja in obdarovanja. Najbolj pogosti znaki božiča po celem svetu je božična jelka in jaslice. Kasneje je prišel še Božiček, ki ga danes pozna cel svet. Vendar ga ljudje po svetu praznujejo različno, v nekaterih kulturah ima večjo (obdarovalno) moč Miklavž. Le redko pa se zgodi, da se vprašamo, kako božični čas preživljajo drugje po svetu. Kaj počnejo? Poznajo Božička? Krasijo smrečico?

EVROPA

V Evropi je velik del prebivalstva kristjanov, zato je skoraj po vsej Evropi na božični večer najprej na vrsti večerja in nato obisk polnočnice. V *Veliki Britaniji* imajo otroci navado hoditi od vrat do vrat in peti božične pesmi ter zvečer na kamin postaviti prazne nogavice, ki jih ponoči napolni Božiček. Na *Poljskem* se ljudje na dan pred božičem postijo vse do večerje, ki ne vsebuje mesa, za predjed pa družina najprej skupaj poje božični, napolitanki podoben »oplatek« – oblat, ki predstavlja povezanost družine v prihodnosti. V *Grčiji* otroci na ulicah igrajo na bobne in triangle ter pojejo, zvečer pa na žaru spečejo ovco ali pujsa.

AVSTRALIJA in LATINSKA AMERIKA

V *Avstraliji* in *Južni Ameriki* je božič zagotovo bolj zabaven, praznujejo ga namreč poleti – v kopalkah. V nekaterih južnoameriških državah sicer namesto božičnih dreves krasijo predvsem kaktuse in pinije, za okraske pa uporabijo kar rože in sadje. V *Kostariki* pa božično praznovanje končajo z različnimi festivali in plesnimi paradami. Najbolj pogosta božična jed v Avstraliji pa je hladen puran in puding. Božič v Južni Ameriki traja cel teden, zaključijo ga z božično večerjo. Darila za božič prejmejo otroci, odrasli pa se obdarujejo 1. januarja.

AZIJA

Na *Kitajskem* je kristjanov zelo malo, zato jih veliko sploh ne ve, kaj božič zares pomeni. Tako že božičnih drevesc tam skoraj ne najdemo, razen v velikih trgovskih centrih. Na *Japonskem* se vedno bolj uveljavlja »ameriški božič«: pisanje voščilnic, praznovanje z Božičkom in izmenjava daril. V *Indiji* ponekod namesto jelk in smrek krasijo kar bananovce in drevesa manga, sosedo pa med seboj tekmujejo v tem, kdo bo na okensko polico postavil najlepše jaslice.

Na Kitajskem se v pričakovanju božiča ljudje z božičkovimi kapami na glavah kopajo v delno zamrznjenem jezeru.

SEVERNA AMERIKA

V *Severni Ameriki* najdemo zmes vseh običajev z drugih celin, saj so predvsem *ZDA* precej multikulturna družba. Ameriški božič nima neposredne povezave s krščanskim božičem, saj ljudje predvsem krasijo božična drevesca, pod njih postavljajo različna darila in čakajo Božička. Prav tako pogosto okrasijo svoje hiše z lučkami, pred vrata pa postavijo kipe Božička, jelenčkov in snežaka.

AFRIKA

Na *Madagaskarju* se maša na božični večer začne že okrog petih popoldne in traja tudi do polnoči. Otroci pojejo in uprizarjajo dogodke ob Jezusovem rojstvu, po tem pa se skupaj poveselejo ob preprostih piškotih in sladkarijah. V *Etiopiji* tako kot v drugih državah s prevladujočim pravoslavnim prebivalstvom še vedno uporabljajo julijanski koledar, zato praznujejo božič 7. januarja. Pred božičnim dnem se mnogi postijo, na božično jutro pa se oblečejo v bela oblačila in gredo k zgodnji maši.

Manja Pančur

ETIOPIJCI SEDEM LET IN POL ZA NAMI

Novo leto je praznik, ki ga praznujemo po celem svetu. Prva v novo leto vstopijo tihomorska otočja, Avstralija in del Azije. Med zadnjimi pa v novo leto vstopijo prebivalci Havajev. V številnih mestih v ta namen priredijo ognjemete, najbolj razkošne imajo vsako leto v Sydneyu, Dubaju, Londonu in New Yorku.

Za večino ljudi po vsem svetu se novo leto začne 1. januarja in je dela prost dan. Pravoslavna cerkev pa novo leto praznuje 14. januarja. Muslimansko novo leto se začne 30. januarja, kitajsko dan kasneje, judovsko novo leto pa 22. septembra.

Ena od posebnosti je Etiopija, kjer novo leto praznujejo 12. septembra. Ta vzhodnoafriška država namreč sledi posebni različici koptskega koledarja, ki je sedem let in pol za našim štetjem. Tako so Etiopijci trenutno v letu 2006.

Ognjemet v Sydneyu

Ognjemet v New Yorku

Ognjemet v Dubaju

Karmen Zamernik in Janja Slapnik

ŠESTOŠOLCI SO SE POTEPALE ...

V ponedeljek, 6. 1. 2014, so se šestošolci z razrednikom, g. Rajkom Rudnikom, in učiteljico smučanja, Tjašo Voler, odpravili v Kranjsko Goro, kjer so imeli šolo v naravi.

V Kranjski Gori so se podučili o obvezni in priporočljivi smučarski opremi, o FIS pravilih in njihovih znakih, sprehodili so se okrog jezera Jasna, po mestu in trgovinah, imeli so jutranjo telovadbo, nordijsko hojo, plezali so po plezalni steni, se igrali družabne in miselne igre, se predstavili drugi šoli, imeli ples pod palico in se seveda smučali. Za konec so prejeli priznanja za uspešno opravljen smučarski tečaj.

Šestošolce smo povprašali po njihovem mnenju o tem tednu v Kranjski Gori.

Ema: »V Kranjski Gori mi je bilo zelo všeč, ker smo se veliko smučali in ker sem prvič šla na sedežnico. Zelo mi je bilo všeč, ker sva z Dašo plezali po plezalni steni. Super so se mi zdeli tudi pohodi ter nordijska hoja. Zajtrk, kosilo in večerja so bili zelo okusni. Prosti čas sem rada preživljala v sobi s puncami. Zraven smo imeli tudi družabne igre. V ponedeljek smo zaspale šele ob 11-ih, čeprav se je nočni mir začel ob 10-ih, saj smo imele zelo resno debato. Vse je bilo super.«

Daniel: »Bilo je carsko. Še posebej, ker smo se veliko smučali in zabavali. Zadnji dan smo šli v »šoping« in v četrtek smo imeli limbo tekmovanje.«

Luka: »V šoli v naravi je bilo lepo. Najbolj mi je bil všeč čas smučanja. Imeli smo tudi tečaj nordijske hoje, družabni večer, dva večerna sprehoda in večer, ko smo se predstavili drugim sobam s svojo igro, petjem in podobnim stvarjem. Vsak dan smo imeli jutranjo telovadbo in po tem smo pospravili svoje sobe. Lahko smo tudi nekaj popili. Bilo je lepo.«

Karmen Zamernik in Manja Pančur

KITAJSKI HOROSKOP -

LETO KONJA

Kitajski horoskop je velika različica od nam poznanega horoskopa. Ugotavlja naše dobre in slabe lastnosti, zato le pogledjte kakšno bo leto 2014 za vas.

Vstopili smo v kitajsko leto konja, ki se je začelo 31. januarja in se bo končalo 18. februarja leta 2015.

Leto v znamenju konja bo lahko zelo dinamično in izredno aktivno, saj konj simbolizira elegantnost, vzvišenost, samozavest, zmago, navdušenje in pustolovščine. Znali se boste spopasti s težavami in pa tudi z novimi izzivi, hoteli pa se boste tudi dokazati in pokazati, da zmorete osvojiti še večje uspehe kot do sedaj.

Letnice rojstev po znamenjih

Podgana	1912	1924	1936	1948	1960	1972	1984	1996	2008
Bivol	1913	1925	1937	1949	1961	1973	1985	1997	2009
Tiger	1914	1926	1938	1950	1962	1974	1986	1998	2010
Mačka	1915	1927	1939	1951	1963	1975	1987	1999	2011
Zmaj	1916	1928	1940	1952	1964	1976	1988	2000	2012
Kača	1917	1929	1941	1953	1965	1977	1989	2001	2013
Konj	1918	1930	1942	1954	1966	1978	1990	2002	2014
Koza	1919	1931	1943	1955	1967	1979	1991	2003	2015
Opica	1920	1932	1944	1956	1968	1980	1992	2004	2016
Petelin	1921	1933	1945	1957	1969	1981	1993	2005	2017
Pes	1922	1934	1946	1958	1970	1982	1994	2006	2018
Merjasec	1923	1935	1947	1959	1971	1983	1995	2007	2019

Podgane: V letu 2014 boste priča velikim pozitivnim premikom na področju dela. Truditi pa se boste morali, da boste naredili vtis na ljudi okoli sebe.

Bivoli: Na začetku leta boste še malce leni, nato pa vas bodo okoliščine spodbudile k več akcije. V vaše življenje pa bo vstopil nekdo, ki vas bo še bolj spodbudil in obogatil.

Tigri: Trpeli boste za manjšimi zdravstvenimi težavami, ki bodo verjetne predvsem v mesecu juniju. Delo pa bo naporno, ampak bo vredno vsakega truda.

Mačke: Imeli boste precej dela, kar vas bo počasi utrujalo, ampak si boste v poletnih mesecih lahko spočili in nabrali moči za nove podvige.

Zmaji: Na začetku leta boste obdani z delom, zato za prosti čas sploh ne boste imeli časa. V maju lahko pride do manjših zapletov, zato se potrudite, da boste te težave lahko rešili brez posledic.

Kače: V začetku leta se boste počutili izdane, saj vam bo vam draga oseba obrnila hrbet. Hitro boste pozabili na to izdajo in boste z vsem telesom predani delu.

Konji: Leto v vašem znamenju vam bo precej naklonjeno. Cveteli boste v delu in pa tudi v ljubezni. Brez kakršnegakoli zapleta pa boste lahko opravili delo, ki vam ga bodo naložili.

Koze: V sredini leta se vam bo zgodilo nekaj razburljivega, kar vam zna narediti kar nekaj težav, ampak se ne boste vdali in boste uporabili vse moči, da boste ta dogodek pozabili.

Opice: V letu 2014 boste morali izpiliti nekaj svojih profesionalnih veščin, če boste hoteli, da boste naredili korak naprej pri svojem delu.

Petelini: Proti koncu tega leta boste doživeli nekaj družbenih priznanj za dejanja dobrodelnosti v preteklosti.

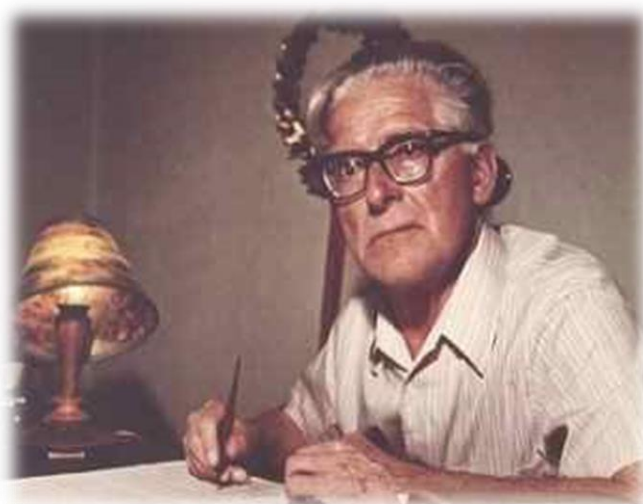
Psi: Dobili boste nekaj, kar vam bo dalo zagon za delo v prihodnosti. V začetku leta se vam bo vsako delo zdelo težko, zato vam ne bo šlo prav ničesar od rok.

Merjasci: Spopadali se boste s precej stresnimi situacijami, še posebno na delovnem mestu in še posebno v zadnjih mesecih leta.

GLASBA GA NI SPUSTILA IZ OBJEMA VSE DO TISTEGA MRZLEGA, PRVEGA FEBRUARSKEGA DNE LETA 1970, KO SE JE IZTEKLA NJEGOVA POT ...

Na hribovski kmetiji Zalesnik v Strmcu se je leta 1901 rodil Blaž Arnič, kjer je obkrožen z naravo med mogočnimi gozdovi preživel tudi svojo rosno mladost. Trd in neizprosni svet je bil to, vendar tudi svet izredne lepote in bogatega ljudskega izročila – urokov in vraž, pravljič, bajk in zgodb. Nekaj desetletij kasneje je ta svet zaživel v Arničevi glasbi. Že kot otrok se je skrivaj učil igranja na harmoniko, čez nekaj let pa je obvladal vse instrumente, ki so jih imeli doma in pri sosedih. Želji po glasbi se ni mogel več upreti. Nekega dne, bilo mu je le 19 let, se je odločil. Vzel je vse svoje prihranke, si optal culo in se preko Podvolovljeka peš odpravil do kamniške železniške postaje in od tam z vlakom v Ljubljano.

Sledila je dolga doba dvajsetih let, ko se je izobraževal v svoji umetnosti. Ob priložnostih je služboval, da je lahko preživel. Izpopolnjeval se je na Dunaju, v Varšavi, Krakovu, Parizu in v Italiji, vendar se je vedno znova vračal v Ljubljano. Vojna v Ljubljani ga je presenetila. Še močnejše se je pokazala njegova povezanost z domačo zemljo. Prej njegova dela niso bila prežeta s tolikšno ljubeznijo do svoje domovine kot v teh groznih, a veličastnih dneh. V tem času so nastale simfonija Vojna in mir ter simfonični pesnitvi Pričakovanje in Gozdovi pojo. Kot profesor kompozicije na Akademiji za glasbo je prenašal svoje znanje na mladi skladateljski rod, poleg tega pa je po vojni obogatil svoj opus še z vrsto skladb. To so Šesta, Sedma in Osmo simfonija, simfonična pesnitev Povodni mož, kantato Z vlakom, Koncert za violino in orkester ter še vrsto komornih in zborovskih skladb.

Skladbe fanta, ki ga je glasba pri devetnajstih letih vzela od doma in ga odnesla v svet, je težko izvajati, ker vsebujejo zelo malo navodil za izvajalce. Nikoli ni maral glasbenikov, ki vidijo samo note in glasbe ne čutijo s srcem. Ves čas je bil v stiku z glasbo in ga ni spustila iz objema vse do tistega mrzlega, prvega februarskega dne leta 1970, ko se je iztekla njegova pot.

V življenju mora človek storiti nekaj zelo velikega, nekaj zelo lepega, da po njem poimenujejo šolo in da mu postavijo tak spomenik, kot je pred našo šolo, šolo, ki se imenuje po Blažu Arničū. V čast nam je lahko, da je naša šola poimenovana po tem uspešnem, vztrajnem in vzdržljivem samorastniku.

Karmen Zamernik

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK ALI PREŠERNOV DAN

8. februarja praznujemo slovenski kulturni praznik ali Prešernov dan in ker je dr. France Prešeren zelo pomembna zgodovinska oseba, saj je napisal Zdravljivo, katere sedma kitica je danes slovenska himna, je prav, da o njem izveste nekaj podatkov oz. zanimivosti:

- rodil se je 3. decembra v Vrbi na Gorenjskem;
- ko je bil star 8 let, je odšel k stricu Jožefu na Kopanj, kjer se je učil;
- velika želja Prešernove matere je bila, da bi France postal duhovnik;
- njegova prva pesem je bila Zarjovena d'vičica;
- njegova prva objavljena pesem pa je bila 12. januarja v Ilirskem listu z naslovom Dekletom;
- leta 1830 je bil izid prvega lista Kranjske čbelce, v kateri so bile objavljene Povodni mož, Slovo od mladosti ter prevod Lenore;
- klicali so ga dr. Fig, saj je otrokom neizmerno rad delil fige;
- bil je nesrečno zaljubljen v Julijo Primic, a ta nikoli ni uslišala njegove ljubezni in ga je zavračala;
- njegov prvi pesniški poizkus je bil še v času, ko je bil študent, saj naj bi njegovemu nesrečno zaljubljenemu sošolcu napisal študentsko šalo v verzih;
- Ano Jelovškovo (njegovo ženo) je prvič srečal, ko je imela trinajst let v hiši pri Crobathovih, kjer na začetku ni naredila velikega utisa nanj, čeprav je bila znana kot zaželjena gospodična;
- kadar je bil Prešeren razočaran in potr, se je odpravil v gostilno, ki je postala njegov drugi dom;
- France z denarjem sploh ni znal, mati ga je v to vedno opominjala, a on se ni zmenil za opomine;
- njegova poezija je čista, suverena in v svoji daljnosežnosti brez dvoma večna, je v kričečem nasprotju z njegovim nadvse nesrečnim življenjem;
- najbolj ga po zgledu opišejo valoviti črni lasje, sive oči, mehka usta, odločna hoja ...

- njegove pesmi so sicer težko razumljive, a vendar Slovencem kaže svojo neizmerno dobroto, mehkobo, romantično zasanjanost, svobodomiselnost in ljubezen do domovine;
- po poklicu ni bil le pesnik, temveč tudi odvetnik;
- Prešernov najboljši prijatelj in mentor je bil Matija Čop;
- študij je opravljal na Dunaju;
- France je umrl v Kranju zaradi ciroze jeter;
- leta 1944 je Slovenski narodno osvobodilni svet proglasil 8.februar za slovenski kulturni praznik;
- leta 1992 je izšel bankovec za 1000 SIT, na katerem je bila podoba Franceta Prešerna, danes pa ga lahko vidimo na kovancu za 2 evra.

Žive naj vsi naródi
Ki hrepene' dočakat' dan,
De koder sónce hódi,
Prepir iz soéta bó pregnán',
Deróják
Prost bo vsák,
Ne vrág, le sósed bo móják.

Klara Sevčnikar in Natalija Pečovnik

USPEHI NAŠIH PUNC

Naše punce so se v nogometu, odbojki in košarki odlično odrezala.

V torek, 21. 1. 2014, so se dekleta udeležila področnega tekmovanja v nogometu. Tekmovale so v Velenju v Rdeči dvorani. Naše punce so si z borbeno igro priborile bronaste medalje. Vendar ta rezultat ni zadoščal za uvrstitev naprej.

Kar naslednji dan, v sredo, so imele tekmo četrtfinala državnega prvenstva v košarki. Tekmo so imele v Mariboru. Igrale so proti Celjankam in nato še proti domačinkam. Prvo tekmo proti Celjankam so zanesljivo dobile. Nato je napočil odločilni trenutek, tekma proti Mariborčankam. V prvi tretjini so naše držale stik, vendar so bile domačinke v drugi in tretji tretjini boljše in prepričljivo zmagale. Naše so bile druge, toda ta uvrstitev ni zadoščala za napredovanje.

OŠ BLAŽA ARNIČA LUČE

OŠ BLAŽA ARNIČA LUČE

Naslednji teden, 28. 1. 2014, so se udeležile tudi medobčinskega tekmovanja v odbojki na Ljubnem. Osvojile so končno tretje mesto. Prvo mesto so osvojile domačinke, drugo pa Mozirjanke.

Za vse dosežene rezultate čestitamo puncam in mentorju, g. Rajku Rudniku.

Janja Slapnik

KLJUB KONCU KARIERE V SLOVENSKI SMUČARSKI REPREZENTACI OSTAJA POZITIVNA IN SE SMUČANJU NE BO ODREKLA

Mateja Robnik, bivša slovenska reprezentančna smučarka, je leta 2011 staknila poškodbo in njeno okrevanje je trajalo dlje časa, kot bi si želela, zato se je Smučarska zveza Slovenije odločila, da ne dobi več priložnosti za nastop. Odločila se je, da poskusi v Ameriki in se tam vpisala na študij, kjer zdaj tekmuje za univerzo. Med božično-novoletnimi prazniki je imela počitnice, zato je obiskala sorodnike in prijatelje v Sloveniji. V nedeljo, 15. 12. 2013, se je vrnila iz Amerike in tu ostala do 28. 12. 2013. Prebivalci Krnice smo se odločili, da se vsi zberemo in ji pripravimo dobrodošlico in ji zaželimo srečo za v prihodnje.

1. Kdaj si prvič stopila na smuči?

Prvič so me starši postavili na smuči, ko sem bila stara 4 leta.

2. Kakšen je bil občutek?

Hmm, občutka se ne spomnim prav dobro, vem pa, da sem bila kot otrok zelo navdušena nad tem športom.

3. Kako to, da si se odločila, da boš postala profesionalna smučarka?

To ni bila odločitev, to je nekaj, kar pride z dobrimi rezultati, veseljem do smučanja in željo po še višjih uspehih. Sprva sem jemala to kot zabavo. Dobri rezultati na otroških tekmah in kasneje v mladinski kategoriji so me pripeljali v reprezentanco in seveda tudi pomislila nisem, da bi odnehala.

4. Kdaj si prvič nastopila na tekmah svetovnega pokala?

Prvič sem nastopila na svetovnem pokalu leta 2004 na Mariborski zlati lisici.

5. V kateri disciplini si bila najuspešnejša in katero disciplino si najraje smučala?

Najboljše rezultate sem vedno dosegala v veleslalomu in zato je tudi to moja najljubša disciplina. Zelo rada sem vozila tudi hitre discipline, kjer hitrost in lepi dolgi zavoji res dajejo užitek.

6. Na katere rezultate si najbolj ponosna?

Najbolj sem ponosna na moje rezultate med prvo petnajsterico v svetovnem pokalu in na svetovnem prvenstvu. Moj najboljši rezultat je 11. mesto na svetovnem pokalu v Aspnu in 12. mesto na svetovnem prvenstvu v Val d Iseru. Ponosna sem tudi na moje stopničke in zmago v evropskem pokalu.

7. Nam lahko poveš, kaj se je pravzaprav zgodilo, da si se morala posloviti od slovenske smučarske reprezentance? Kako si se takrat počutila?

Po dveh letih odsotosti zaradi poškodbe sem rabila malo več časa, da sem se vrnila na želeni nivo. Pri nas je pač tako, da če ne dosegaš dobrih rezultatov, si takoj odpisan. Problem je bil, ker niti nisem dobivala več priložnosti na tekmah svetovnega pokala. Na koncu sezone so mi vzeli status A reprezentantke, kar je pomenilo, da bi si za naslednjo sezono morala plačevati vse sama. Počutila sem se grozno in zaključiti kariero v slovenski reprezentanci je bila ena mojih najtežjih odločitev v življenju.

8. Kaj te je pripeljalo do tega, da si se odločila za študij na univerzi New Mexico in smučanje v Ameriki?

V tistem trenutku, ko sem zaključila s kariero v reprezentanci, je bila to najboljša možnost, da še nekaj iztržim iz mojega smučanja. Dobila sem ponudbo za študij in smučanje na univerzi v Ameriki in nisem prav veliko razmišljala.

9. Kako si se znašla tam?

Lahko rečem, da sem se dobro znašla. Seveda je bilo na začetku težko, saj se je bilo treba prilagoditi na čisto nov in drugačen sistem. Usklajevanje šole in športa je sicer naporno, ampak je zadovoljstvo ob koncu študijskega leta toliko večje.

10. V kateri disciplini si zdaj najuspešnejša in katero disciplino najraje smučaš?

Veleslalom je še vedno moja najboljša in najljubša disciplina.

11. Se veseliš vrnitve v domači kraj?

Vrnitve domov se vedno zelo veselim in priznam, da imam še vedno malo domotožja.

12. Kako si se počutila, ko si se pripeljala v Krnico in videla svojo družino, prijatelje ter Krničane, ki so te težko pričakovali?

Kot prvo tega nisem niti v sanjah pričakovala. Zelo sem bila pozitivno presenčena in videti vse te ljudi naenkrat je bil zame čustveni šok. Zelo sem jih bila vesela.

13. Kako boš preživela ta čas v Sloveniji?

Ta dva tedna v Sloveniji bom poskušala kar se da izkoristiti za druženje z mojo družino in prijatelji. Glede na to, da zelo pogrešam mamino kuhinjo, se želim naužiti vseh njenih jedi. Kakšen dan bom šla tudi smučat na bližnja smučišča, da seveda ohranim svojo formo.

14. Kdaj se vračaš nazaj v Ameriko in kakšne načrte imaš za prihodnost?

Nazaj se vračam že pred novim letom. Po vsej verjetnosti bom diplomirala drugo leto in do takrat bom seveda tudi še smučala za univerzo. Kam pa me bo peljala pot po tem, pa bo vse odvisno od službe. Rada bi se seveda vrnila nazaj v Slovenijo.

Karmen Zamernik

VALENTIN JE TRKAL...

14. februarja smo praznovali valentinovo ali dan ljubezni, ki je tradicionalni dan, ko si zaljubljeni izkazujejo ljubezen - največkrat s pošiljanjem voščilnic.

V zahodnem svetu se poleg voščilnic podarja tudi vrsta drugih daril. Običajno moški obdarujejo ženske. Darila navadno vključujejo vrtnice in čokolado. V marsikateri osnovni šoli se od učencev zahteva, da za valentinovo podarijo voščilnico ali darilce vsakomur v razredu. Pri tem pogosto zapišejo, kaj cenijo drug pri drugem.

V Beli krajini pravijo, da se z valentinovim začne prvi spomladanski dan. V severovzhodni Sloveniji gospodinje na valentinovo po drevju in grmih nastavijo otrokom valentinove potičke. Na Japonskem, v Koreji in podobno tudi v Avstraliji se je valentinovo razvilo kot dan, ko ženske moškim, ki jih imajo rade, podarjajo slaščice.

RECEPT ZA LJUBEZEN

SESTAVINE:

1. Vsaj dva objema na dan
2. Vsaj dva poljuba na dan
3. Vsaj dvakrat reci: »Rad te imam.«

PRIPRAVA:

1. Vsak dan nekoga objemi. Zagotovo pa prijatelja, prijateljico ali svojo ljubljeno osebo. Ne pozabi, da je na svetu veliko ljudi, ki si želijo tvojega objema. Še posebej, kadar so žalostni.
2. Vsak dan nekoga poljubi. Zagotovo pa prijatelja, prijateljico ali svojo ljubljeno osebo. Z enim samim poljubom preženeš žalost in zmanjšaš skrb.
3. Vsak dan komu povej, da ga imaš rad. Zagotovo pa prijatelju, prijateljici ali svoji ljubljeni osebi. Te besede bodo vsakogar razveselile in na obrazu še dolgo nasmeh ohranile.

Najbolje je, da vse tri sestavine zmešaš skupaj. Mešaj toliko časa, da dobiš ljubezen. Zdravilo vzemi vsaj enkrat na dan, lahko pa tudi večkrat, saj ima prijetne stranske učinke.

RECEPT ZA LJUBEZEN

2 VSAK DAN

2 VSAK DAN

2 VSAK DAN

KOTIČEK ZA SMEH

Krava ali konj?

Sin kmeta pride ves objokan v šolo.

"Kaj pa je narobe?" zanima učitelja.

"Očka in mama sta se skregala."

"To vendar ni nič hudega, saj se v vsaki družini kdaj pa kdaj skregajo."

"Očka je mami rekel, da je krava. Potem pa je mama očetu rekla, da je osel in konj!"

"In zakaj se še vedno jokaš?"

"Ker ne vem, katera žival sem potem jaz!"

Nerodno

Učenci razjezijo učitelja, zato jim ta reče: "Kdor misli, da je neumen, naj vstane.

Nekaj časa nihče ne vstane, potem pa se Janezek le opogumi in vstane. Učitelj ga vpraša: "Janezek, a ti misliš, da si neumen?"

Janezek odgovori: "Ne gospod profesor, toda nerodno mi je, ker samo vi stojite!"

Hrabrost

Pride Marko iz šole s spričevalom in ga pokaže očetu:

Oče: "Čestitam"

Marko: "Zakaj, saj so na spričevalu same enke."

Oče: "Ja, čestitam ti, da si mi upal pokazati spričevalo ..."

Ostati doma

Učiteljica vpraša Gregorja: "Gregor ali imaš domačo nalogo?"

Gregor: "Ne"

Učiteljica: "Če nič ne delaš, lahko ostaneš doma! Bi bila bolj vesela!"

Gregor: "Učiteljica, če bi pa vi ostali doma, bi pa ves razred bil vesel!"

Vesna Tkavc in Ines Germelj

NOVINARJI:

Ines Germelj
Simon Klemenšek
Manja Pančur
Natalija Pečovnik
Lenart Prelesnik
Klara Sevčnikar
Janja Slapnik
Vesna Tkavc
Karmen Zamernik
Špela Zamernik

OBLIKOVANJE:

Simon Klemenšek
Lenart Prelesnik

MENTOR:

Karmen Oset